

Nr 148.

Av herr **Gabrielsson**, i anledning av *Kungl. Maj:ts förslag till avlöningsstat för egnahemsstyrelsen*.

I årets statsverksproposition (nionde huvudtiteln, punkt 131) har framlagts ett förslag till avlöningsstat för egnahemsstyrelsen, slutande å 221,500 kronor och avsedd att tillämpas från och med budgetåret 1942/43.

I jämförelse med nu gällande avlöningsstat innebär den föreslagna staten bland annat den ändringen att anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal höjts från 68,000 till 78,000 kronor.

Med denna höjning har åsyftats att möjliggöra en utökning av arbetskrafterna på egnahemsstyrelsens kamrerarkontor.

Egnahemsstyrelsen har i skrivelse den 28 augusti 1941 angående anslagsberäkningar för egnahemsverksamheten m. m. för budgetåret 1942/43 meddelat en översikt över det arbete, som ankommer på kamrerarkontoret. Enligt vad styrelsen i anslutning härtill anfört, måste hänsynen till den arbetsbörda och det ansvar, som åvilade kamreraren, och till kamrerarkontorets omfattande arbetsuppgifter med avseende å såväl styrelsens egen kassarörelse som revisionen av egnahemsnämndernas räkenskaper föranleda vissa åtgärder beträffande personaltillgången å kamrerarkontoret samt kamrerarens löneställning. I sistnämnda hänseende hade styrelsen i utlåtande till Konungen den 14 juli 1941 över ett av särskilda sakkunniga framlagt betänkande angående revision av tjänsteförteckningen i vad avsåge allmänna civilförvaltningen uttalat sig för att styrelsens kamrerare borde uppflyttas från lönegrad A 24 till lönegrad A 26. Styrelsen hänvisade till utdrag ur nämnda utlåtande jämte därvid fogad promemoria rörande kamrerarens arbetsuppgifter. Enligt styrelsens mening borde den ifrågasatta uppflyttningen ske redan från och med ingången av nästkommande budgetår. Styrelsen förklarade sig ha för avsikt att söka placera någon av sina ordinarie tjänstemän på allmänna byrån att taga befattning med revisionen av egnahemsnämndernas räkenskaper. För dessa arbetsuppgifter erfordrades emellertid därutöver en avsevärd utökning av arbetskrafterna på kamrerarkontoret. Det torde böra räknas med att där ytterligare behöfve anställas två förste amanuenser i lönegrad Eo 18, ett extra ordinarie kanslibiträde i lönegrad Eo 7 samt två extra ordinarie skrivbiträden i lönegrad Eo 2. För avlöning av dessa befattningshavare torde böra beräknas ett ökat anslagsbehov av i runt tal 20,000 kronor. Det torde emellertid få förutsättas, att egnahemsstyrelsen icke vore bunden att vid anställning av personal placera denna i de lönegrader, som nyss angivits, utan hade någon frihet att anpassa lönesättningen efter vederbörandes kvalifikationer. Vidare utginge styrelsen från att det varken bleve lämpligt eller möjligt att hålla ifrågavarande personal enbart sysselsatt med revisionsgörömmål, utan att densamma, i den mån så befunnes lämpligt, överhuvud

taget finge anlitas för uppgifter på kamrerarkontoret, liksom den nuvarande personalen kunde komma att utnyttjas för revisionsarbete. Det kunde även tänkas, att nyanställningen av nu avsedd personal kunde komma att möjliggöra någon avlastning av arbete från allmänna byrån i övrigt.

Sedermera ha riksdagens revisorer i § 36 av sin senaste berättelse ägnat uppmärksamhet åt personalförhållandena på egnahemsstyrelsens kamrerarkontor. Efter att ha lämnat en redogörelse för de arbetsuppgifter, som ankomma på kamrerarkontoret och för arbetet å detta ha revisorerna anfört följande:

Revisorerna vilja till en början erinra därom, att av kamrerarkontorets åligganden bestyret med kassarörelsen måste komma i första hand. Med hänsyn till denna rörelses omfattning hava kontorets arbetskrafter måst tagas i anspråk för denna uppgift i sådan utsträckning, att kontoret icke kunnat i den omfattning som är nödvändigt fullgöra sin andra huvuduppgift, nämligen att utöva överinseendet över de till ett antal av 26 uppgående egnahemsnämndernas kassa- och redovisningsväsende och att verkställa revision av sagda myndigheters räkenskaper. Såsom ovan nämnts hava dessa förhållanden medfört, att nämndernas betydande räkenskapsmaterial i stor utsträckning måst lämnas ogranskat och det överinsende över nämndernas kassor, som utövas genom inventeringar, måst eftersättas. I detta sammanhang vilja revisorerna påpeka, att något enhetligt system för utbetalning och verificering av bostadsförbättringsbidrag liksom även av andra lån och bidrag icke är genomfört. Erforderliga föreskrifter härutinnan synas böra utfärdas. Av nämnderna förskottsvis medgivna utbetalningar och verkställda uträkningar av räntor och amorteringsbelopp samt kontrollen över utestående restantier synes böra ägnas särskild uppmärksamhet.

Enligt revisorernas mening är kamrerarkontoret hos egnahemsstyrelsen med dess nuvarande arbetskrafter icke i stånd att på ett fullt betryggande sätt utöva den kontroll över egnahemsnämndernas ekonomiska verksamhet, som är erforderlig. Att denna kontroll utövas på ett snabbt verkande och effektivt sätt, framstår såsom särskilt nödvändigt med hänsyn såväl till storleken av de medel, vilka ställts till egnahemsverksamhetens förfogande, som till de avsevärda belopp, vilka inflyta hos egnahemsnämnderna — därav en stor del i form av kontanta inbetalningar i nämndernas kassor. Härtill kommer, att egnahemsnämnderna först nyligen trätt i verksamhet såsom statliga organ.

Under åberopande av vad sålunda anförts och med hänvisning till den emotsedda ökningen av räkenskapsmaterialet för budgetåret 1941/42 ha revisorerna framhållit angelägenheten av, att frågan om behovet av arbetskrafter å egnahemsstyrelsens kamrerarkontor tages under omprövning.

I utlåtande den 20 januari 1942 med anledning av vad revisorerna anfört har egnahemsstyrelsen förklarat sig i alla delar instämma i revisorernas uttalanden på förevarande punkt.

Enligt vad styrelsen vidare anfört vore den anslagshöjning av 10,000 kronor, som i statsverkspropositionen föreslagits för utökning av arbetskrafterna på kamrerarkontoret, icke tillräcklig för att sätta kamrerarkontoret i stånd att, såsom riksdagens revisorer funnit angeläget, på ett fullt betryggande sätt utöva kontroll över egnahemsnämndernas ekonomiska verksamhet. Styrelsen har anfört följande:

Huru stor utökning av arbetskrafterna å kamrerarkontoret, som skulle erfordras härför, är naturligtvis vanskligt att bedöma. Ehuru den anslagshöjning, varom styrelsen gjort framställning i förenämnda skrivelse den 28 augusti 1941, icke torde vara så stor som skulle vara önskvärt, anser sig styrelsen med hänsyn till angelägenheten av all möjlig begränsning av statsutgifterna och till den förhållandevis korta erfarenhet, som hittills vunnits av arbetet på kamrerarkontoret, icke böra taga de av riksdagens revisorer nu gjorda uttalandena till intäkt för anslagskrav, som sträcka sig längre än styrelsens tidigare anslagsberäkningar. I ett hänseende nödgas styrelsen likväl föreslå jämkning härutinnan. Då styrelsens avsikt att söka placera någon av sina ordinarie tjänstemän på allmänna byrån att taga befattning med revisionen av egnahemsnämndernas räkenskaper visat sig icke kunna realiseras och då arbetet med räkenskapsgranskning efter styrelsens förenämnda framställning visat en påtaglig tendens att ökas, finner styrelsen i stället erfordrerligt, att utöver nuvarande befattning som revisor i lönegrad A 21 inrättas ytterligare en sådan befattning i samma löneställning, likaledes underställd kamreraren. Det skulle även väl kunna ifrågasättas, om icke någon del av den lägre icke-ordinarie personalen på kamrerarkontoret borde utbytas mot ordinarie befattningshavare. Styrelsen anser sig emellertid för närvarande icke böra framlägga förslag härutinnan.

Även om arbetskrafterna på kamrerarkontoret utökas i enlighet med vad ovan förordats, är det nödvändigt att, så länge bostadsförbättringsverksamheten bedrivs i större omfattning än normalt, medel ställas till förfogande för täckande av härav föranledda merkostnader, bland annat för räkenskapsgranskning och kameralt arbete i övrigt.

Styrelsen hemställer att, med anledning av vad riksdagens revisorer uttalat samt vad styrelsen i sistnämnda och tidigare skrivelser anfört, åtgärder måtte vidtagas i syfte att, räknat från och med budgetåret 1942/43, dels kamrerarbefattningen hos egnahemsstyrelsen placeras i lönegrad A 26, dels en ny revisorsbefattning i lönegrad A 21 uppföres å personalförteckningen för styrelsen, dels anslagsposten till avlöningar till ordinarie tjänstemän i anslutning till vad sålunda föreslagits höjes till 111,600 kronor, dels anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal höjes till 88,000 kronor samt dels anslagsposten till rörligt tillägg höjes till 28,300 kronor.

Vad riksdagens revisorer samt egnahemsstyrelsen anfört synes visa på ett ovedersägligt sätt, att ett trängande behov finnes av utökade arbetskrafter på styrelsens kamrerarkontor. Då detta behov måste tillgodoses snarast möjligt, är det nödvändigt, att hänsyn härtill tages i samband med beviljandet av anslag åt styrelsen för budgetåret 1942/43.

Under hänvisning till den redogörelse, som lämnats här ovan, och till i revisorerernas berättelse meddelade uppgifter hemställes,

att riksdagen måtte besluta att, räknat från och med budgetåret 1942/43,

dels kamrerarbefattningen hos egnahemsstyrelsen placeras i lönegrad A 26,

dels en ny revisorsbefattning i lönegrad A 21 uppföres å personalförteckningen för styrelsen,

dels anslagsposten till avlöningar till ordinarie tjänstemän,

i anslutning till vad sålunda föreslagits, höjes till 111,600 kronor,

dels anslagsposten till avlöningar till övrig icke-ordinarie personal höjes till 88,000 kronor samt

dels anslagsposten till rörligt tillägg höjes till 28,300 kronor.

Stockholm den 23 januari 1942.

Nils Gabrielsson.
